

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 2652

Doknr.
689940

Dato
19-04-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 24. marts 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 12 (L 64) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 12:

Vil ministeren redegøre for, hvilke indsatser der findes i dag for at hjælpe mennesker i hjemløshed, der ikke har tilknytning til et herberg efter servicelovens § 110?

Svar:

Det gælder generelt, at kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter serviceloven. Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Det er dermed kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at der er de nødvendige tilbud, således at den enkelte borger får en indsats, der modsvarer den enkeltes behov.

Servicebogen indeholder bestemmelser om rådgivning og vejledning. Kommunerne skal gennem gratis rådgivning sørge for at forebygge sociale problemer, hjælpe den enkelte borger over øjeblikkelige vanskeligheder og på længere sigt at sætte den enkelte borger i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte opsøgende arbejde.

Som det fremgår af *De nationale retningslinjer for indsatsen mod hjemløshed* (Socialstyrelsen, 2020), må det opsøgende arbejde og rådgivningen over for disse borgere ofte foregå på de pågældendes præmisser, og kontakten må skabes, hvor de befinder sig, herunder fx på banegårde, parkanlæg eller andre samlingssteder i lokalmiljøet. Det opsøgende arbejde kan også være relevant i forbindelse med aktivitets- og samværstilbud (væresteder, natcaféer mv.), herberger, forsorgshjem og andre tilbud, hvor borgerne henvender sig uden visitation.

Ud over rådgivning og vejledning er der en række konkrete bestemmelser i serviceloven, vedrørende hjælp og støtte, der ligger ud over den hjælp, som herbergerne tilbyder. Personer, der på grund af særlige sociale problemer har behov for hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder, skal tilbydes socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85. Socialpædagogisk støtte kan i praksis omfatte mange forskellige typer af

indsatser, afhængigt af borgerens behov, og støtten kan gives med en meget varierende intensitet.

Derudover har kommunerne siden 2018 haft mulighed for at tilbyde forebyggende indsatser i form af gruppebaseret hjælp og støtte samt individuel tidsbegrænset socialpædagogisk hjælp og støtte (efter servicelovens §§ 82 a og b). Støtten kan ydes til personer, som har eller er i risiko for at udvikle sociale problemer, hvis kommunen vurderer, at tilbuddet kan forbedre borgerens aktuelle funktionsevne eller forebygge, at de sociale problemer forværres.

Endeligt kan også nævnes, at kommunalbestyrelsen, jf. servicelovens § 104, skal tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene. Eksempler herpå er væresteder, sociale caféer, varместuer m.v.

Der findes herudover en række konkrete initiativer, der er særligt møntet på borgere i hjemløshed, der ikke har tilknytning til herberger. Med SSA-reserven for 2022-2025 blev partierne bag aftalen enige om en samlet ramme på i alt 141,3 mio. kr., med henblik på at understøtte den samlede implementering af en omlægning af indsatsen og udbredelse af Housing First. Herunder blev der afsat midler til initiativer særligt målrettet den af spørgeren omtalte målgruppe. Som eksempler herpå kan nævnes:

- Ansøgningspulje til at udvikle en indsats med Intensive Case Management målrettet unge i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed
- Ansøgningspulje til midlertidig tilpasning af kapaciteten på natcaféer med henblik på at sikre, at der er et tilstrækkeligt antal pladser til de udsatte borgere, der har brug for et sted at overnatte.

Jeg mener i øvrigt, at det er en væsentlig pointe, at alle i målgruppen – uanset om de har været på herberg eller ej – vil kunne få en Housing First-indsats efter dette lovforslags bostøttebestemmelse. Fremover vil kommunerne kunne få refusion på Housing First-indsatser, hvis borgeren først har været på et herberg. Dette skyldes, at udgifterne til statsrefusion på herbergsområdet omlægges. I dag er kommunerne allerede forpligtiget til at yde den støtte, borgerne har brug for, men der er metodefrihed. Med lovændringen indføres en ny paragraf i serviceloven, hvor det tydeligt fremgår, at man kan give en Housing First-baseret indsats til borgere i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed. Dermed vil man også som gadesover eller sofasover kunne få hjælp og støtte efter den nye bostøttebestemmelse, selvom man ikke har været forbi et herberg først.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister